

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-249/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE i 30 WE — Dyrektywa 92/43/WE — Środki o skutku równoważnym — Uprzednie pozwolenia dotyczące wprowadzania ostrego i małego pochodzących z innych państw członkowskich — Uzasadnienie — Ochrona życia zwierząt — Utrzymanie biodwersyfikacji i zachowanie gatunków wodnych w interesie rybołówstwa)

(2009/C 19/06)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i S. Noe)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels i C. ten Dam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 30 WE — System uprzednich pozwoleń dotyczących wprowadzania do niderlandzkich wód przybrzeżnych ostrego i małego pochodzących z innych państw członkowskich

Sentencja

- 1) Wprowadzając system uprzednich pozwoleń dotyczących wprowadzenia do niderlandzkich wód przybrzeżnych ostrego i małego, które zgodnie z prawem pochodzą z innych państw członkowskich i należą do gatunków rodzimych w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 28 WE i 30 WE.

- 2) Królestwo Niderlandów ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Intel Corporation Inc. przeciwko Cpm United Kingdom Limited

(Sprawa C-252/07) (¹)

(Dyrektywa 89/104/EWG — Znaki towarowe — Artykuł 4 ust. 4 lit. a) — Znaki towarowe cieszące się renomą — Ochrona przed używaniem identycznego lub podobnego późniejszego znaku towarowego — Używanie powodujące lub mogące powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomę wcześniejszego znaku towarowego bądź też działające lub mogące działać na ich szkodę)

(2009/C 19/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc.

Strona pozwana: Cpm United Kingdom Limited

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (Civil Division) — Wykładnia art. 4 ust. 4 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Wcześniejszy znak towarowy cieszący się renomą — Kryteria, które należy uwzględnić w celu ustalenia istnienia związku w rozumieniu wyroku w sprawie C-408/01 Adidas-Salomon AG i Adidas-Benelux BV

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że istnienie między wcześniejszym renomowanym znakiem towarowym a późniejszym znakiem towarowym związku w rozumieniu wyroku z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-408/01 Adidas-Salomon i Adidas Benelux winno być oceniane całościowo, przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy.

2) Okoliczność, że późniejszy znak towarowy przywodzi przeciętnemu, właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu konsumentowi na myśl wcześniejszy znak towarowy, jest jednoznaczna z istnieniem między kolidującymi ze sobą znakami związku w rozumieniu wyżej wymienionego wyroku w sprawie Adidas-Salomon i Adidas Benelux.

3) Okoliczność, że:

— wcześniejszy znak towarowy dla pewnych określonych kategorii towarów i usług cieszy się dużą renomą i

— te towary i usługi nie są podobne lub nie są w znacznym stopniu podobne do towarów i usług, dla których został zarejestrowany późniejszy znak towarowy, i

— wcześniejszy znak towarowy jest niepowtarzalny w odniesieniu do jakichkolwiek towarów lub usług,

nie zakłada bezwzględnie istnienia między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi związku w rozumieniu wyżej wymienionego wyroku w sprawie Adidas-Salomon i Adidas Benelux.

4) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że używanie późniejszego znaku towarowego powodujące lub mogące powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działające lub mogące działać na ich szkodę winno być oceniane całościowo, przy uwzględnieniu wszystkich czynników mających znaczenie w okolicznościach danej sprawy.

5) Okoliczność, że:

— wcześniejszy znak towarowy dla pewnych określonych kategorii towarów i usług cieszy się dużą renomą i

— te towary i usługi nie są podobne lub nie są w znacznym stopniu podobne do towarów i usług, dla których został zarejestrowany późniejszy znak towarowy, i

— wcześniejszy znak towarowy jest niepowtarzalny w odniesieniu do jakichkolwiek towarów lub usług, i

— późniejszy znak towarowy przywodzi przeciętnemu, właściwie poinformowanemu, dostatecznie uważnemu i rozsądnemu konsumentowi na myśl wcześniejszy znak towarowy,

nie wystarczy, aby dowieść, że używanie późniejszego znaku towarowego powoduje lub może powodować czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego bądź też działa lub może działać na ich szkodę w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 89/104.

6) Artykuł 4 ust. 4 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że:

— używanie późniejszego znaku towarowego może działać na szkodę charakteru odróżniającego wcześniejszego renomowanego znaku towarowego, nawet jeśli ten ostatni nie jest niepowtarzalny;

— pierwsze użycie późniejszego znaku towarowego może wystarczyć, aby spowodować szkodę dla charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego;

— przedstawienie dowodu na okoliczność, że używanie późniejszego znaku towarowego działa lub może działać na szkodę charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego, wymaga wykazania zmiany rynkowego zachowania przeciętnego konsumenta towarów lub usług, dla których wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowany, będącej konsekwencją używania późniejszego znaku towarowego lub dużego prawdopodobieństwa, że taka zmiana nastąpi w przyszłości.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Lahti Energia Oy

(Sprawa C-317/07) (¹)

(Dyrektywa 2000/76/WE — Spalanie odpadów — Oczyszczanie i spalanie — Gaz generatorowy wyprodukowany z odpadów — Pojęcie odpadów — Spalarnia — Współspalarnia)

(2009/C 19/08)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Lahti Energia Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 3 pkt 1, 4 i 5 dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz.U. L 332, s. 91) — Oczyszczanie i spalanie w kotle parowym — Pojęcie odpadów — Pojęcie spalarni i współspalarni

Sentencja

1) Pojęcie „odpady” zawarte w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów nie obejmuje substancji w postaci gazowej.